

UCHWAŁA Nr XXXIV/230/2017

Rady Gminy Sońsk

z dnia 19 maja 2017 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi A.K. na działalność Wójta Gminy Sońsk w przedmiocie wykorzystywania stanowiska do przeprowadzenia na koszt samorządu Gminy Sońsk oraz Unii Europejskiej operacji osuszenia lasu w miejscowości Gąsocin

Na podstawie art. 229 pkt. 3), art. 238 § 1 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.) Rada Gminy Sońsk uchwała, co następuje:

§ 1

1. W wyniku rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Sońsk w przedmiocie wykorzystywania stanowiska do przeprowadzenia na koszt samorządu Gminy Sońsk oraz Unii Europejskiej operacji osuszenia lasu w miejscowości Gąsocin, uznaje się skargę za bezzasadną.
2. Zawiadomienie o sposobie rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.
3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Sońsk do przekazania Wojewodzie Mazowieckiemu informacji o sposobie rozpatrzenia skargi.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Sońsk
Krzysztof Nowicki

Załącznik do uchwały

Nr XXXIV/230/2017

Rady Gminy Sońsk

z dnia 19 maja 2017 roku

Zawiadomienie

o sposobie załatwienia skargi A.K. na działalność Wójta Gminy Sońsk w przedmiocie wykorzystywania stanowiska do przeprowadzenia na koszt samorządu Gminy Sońsk oraz Unii Europejskiej operacji osuszenia lasu w miejscowości Gąsocin

Uzasadnienie prawne:

- 1) art. 229 pkt.3), art. 238 § 1 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.);
- 2) ustawa z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.);
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U Nr 5, poz. 46).

Uzasadnienie faktyczne:

Do Rady Gminy Sońsk w dniu 27 marca 2017 r. wpłynęła przekazana przez Wojewodę Mazowieckiego skarga A.K. na działalność Wójta Gminy Sońsk w przedmiocie wykorzystywania stanowiska do przeprowadzenia na koszt samorządu Gminy Sońsk oraz Unii Europejskiej operacji osuszenia lasu w miejscowości Gąsocin. Skarga została przekazana również Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego.

Po zapoznaniu się z zarzutami skargi, Komisja Rewizyjna Rady Gminy Sońsk przygotowała stanowisko Rady Gminy Sońsk w przedmiocie rozpatrzenia skargi, proponując uznanie skargi za bezzasadną. Stanowiskiem objęto poruszone w skardze kwestie dotyczące wykorzystania stanowiska przez Panią Wójt. W pozostałym zakresie skarga podlega rozpatrzeniu przez organy nadzoru budowlanego, jeżeli nie została jeszcze w tej kwestii rozpatrzona, o czym Rada Gminy nie ma wiedzy.

W złożonej skardze skarżący zarzucił Wójtowi Gminy Sońsk „wyoce prawdopodobne” wykorzystanie stanowiska do przeprowadzenia na koszt samorządu Gminy Sońsk oraz Unii Europejskiej „operacji osuszenia” „lasu należącego do rodziny

Wójta Gminy Sońsk”. Skarżący dowodzi, że Pani Wójt Gminy „w celu odwrócenia biegu wód opadowych wypływających m. Gąsocin w sposób naturalny w kierunku lasu/.../” zadłużyła Gminę na kilkanaście lat naprzód, realizując „milionowe inwestycje drogowe, kierujące wody opadowe z Gąsocina w przeciwnym kierunku niż spływały przez ostatnie 100 lat.” W tym celu ponadto zdaniem skarżącego wybudowano pod ulicą Strażacką specjalną przepompownię, która będzie generowała koszty dla gminy i „pchała wodę” w kierunku nieruchomości zalewanych. Do skargi dołączono kilka zdjęć lasu zalanego wodą.

Skarżący wielokrotnie, od momentu rozpoczęcia realizowania przez Gminę Sońsk inwestycji na ulicy Strażackiej w Sońsku, podnosił wobec tej inwestycji różnego rodzaju zarzuty, kierując je do organów prokuratury różnych szczebli, organów województwa mazowieckiego, Banku Gospodarstwa Krajowego, Rady Gminy Sońsk, Wojewody Mazowieckiego oraz zapewne wielu innych organów. Wielokrotne próby znalezienia jakiegokolwiek naruszenia prawa przez Wójta Gminy Sońsk przy realizacji przedmiotowej inwestycji, okazały się bezskuteczne, gdyż inwestycja została zaprojektowana i wykonana zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Projekt inwestycji był przedmiotem wielokrotnej analizy wszystkich zapewne organów, do których występował skarżący. Nigdy nie wykazano, żeby projekt budowlany, pozwolenie na budowę, zgłoszenie, czy jakiegokolwiek inny dokument naruszał prawo. Z żadnego dokumentu nie wynika, że naruszono stosunki wodne, tym bardziej istniejące na gruncie od 100 lat. Gmina nie dysponuje dokumentami, które potwierdzałyby takie twierdzenia. Pamięć skarżącego w tym, zakresie, z uwagi na podany odległy okres – 100 lat – wydaje się też być niewystarczającym dowodem. Należy wskazać również, że do Wójta jako właściwego organu nie wpłynął żaden wniosek właścicieli nieruchomości, na których jakoby naruszono stosunki wodne. Gdyby taki wniosek wpłynął, podlegałby rozpatrzeniu przez Wójta Gminy w trybie administracyjnym na podstawie przepisów ustawy Prawo wodne, a nie przez Radę Gminy. W ramach realizacji inwestycji była wykonana pompownia, stanowiąca element sieci, która pozwala na odprowadzanie wód deszczowych z pasa drogowego.

Odnosząc się do kwestii skorzystania przez właścicieli lasu pokazanego na dołączonych do skargi zdjęciach z inwestycji w celu „osuszenia lasu”, należy wskazać, że z dokumentacji inwestycji wynika jednoznacznie, że zaprojektowany zakres robót objął odwodnienie, ale nie jakiegokolwiek działki przy drodze, w tym pokazanej na zdjęciach, tylko samej drogi. Przedłożone przez skarżącego zdjęcia potwierdzają, że droga ma sprawny system odwodnienia (brak w pasie drogowym kałuż i śladów po wodach opadowych), a więc inwestycja została zrealizowana prawidłowo. Zdjęcia wskazują, że jedyna woda znajduje się właśnie na działce leśnej, która miałaby podlegać „operacji osuszenia”. Same zdjęcia powinny przekonać skarżącego, że zarzuty istnienia „operacji osuszenia lasu” są

całkowicie bezpodstawne i niczym, nawet tymi zdjęciami, nie uzasadnione.

Z tych powodów skargę należało uznać skargę za bezzasadną.

Pouczenie: zgodnie z przepisem art. 239 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego